

На велицѣй вечерни, Гдн, воззвахъ: (зри л. ѿз шб.).

Стѣхны воскресны:

Из-ве-ди ѿзъ темницы души моея, не-по-вѣ-да-чи-са ѿ-ме-ни
 тво-е-мѡ. Чест-ныма тво-има кре-стома, хри-сте, дѣ-ла
 во-ла по-срамляхъ е-си, и вос-кре-се-нї-ема тво-има
 жа-ло грѣ-хѡв-но-е при-чл-пяхъ е-си, и спасъ е-си ны
 ѿ врагъ смерт-ныхъ: сла-вимъ тебѣ, е-ди-но-ро-д-не.
 Не-не-жадегъ прѡ-вѣд-ни-цы, дѡн-де-же воз-да-си ми-бѣ. Вос-кре-
 се-нї-е да-дѣ ро-дъ че-ло-вѣ-че-ско-мѡ, га-вѡ ѡб-
 ча на за-ко-лѣ-нї-е ве-дѣ-са: ѡу-стра-ши-ша-са
 се-гѡ кня-зи ад-стї-и, и вѣ-ша-са вра-чѣ-ла пла-
 че-ва-ла: вни-де ко-цѣ-ри сла-вы хри-сто-е-сѣ, гла-го-ла-е-сѣ.

О́КТѢИХА

ЦЫМЪ БО ОУ́ — ЗАХЪ: И — ЗЫ — ДИ — ТЕ, И СЪ — ЦЫМЪ БО ПЛМЪ:
 Ш — КРЫИ — ТЕ СЛ
 ИЗ ГЛѢВИКИ ВОЗВЪХЪ КЪ ТЕБѢ, ГОСПОДИ: ГО СПО — ДИ, ОУ́ — СЛЫ — ШИ
 ГЛЪЗЪ МОИ. ВЕ — ЛІ — Е ЧЪ — ДО: НЕ ВІ — ДИ — МЫХЪ БО — ДЪ — ТЕЛЬ
 ЗА ЧЕ — ЛО — ВЪ — КО ЛЮ — ВІ — Е ПЛО — ТІ — Ю ПО — СТРА — ДЪВЪ,
 ВОС — КРЕ — СЕ БЕЗ — СМЕРТ — НЫИ. ПРІ — И — ДИ — ТЕ, О — ЧЕ — СТВІ — А
 ІА — ЗЫКЪ, ЧО МЪ ПО — КЛО — НИМ — СЯ: БЛА — ГО — У — ТРО — КІ — ЕМЪ БО
 Е — ГО Ш ПРЕ — ЛЕ — СТИ ИЗ — БАВЪ ШЕ — СЯ, КЪ ТРІ — ЕХЪ У — ПО — СТА —
 СЕХЪ Е — ДИ — НА — ГО ВО — ГА ПЪ — ЧИ НА — ВЪ — КО — ХОМЪ.

Ины стѣхны востѣчны:

Да вѣдѣтъ оуши твои внемлющѣ гла — сѣ мо — ле — нї — а мо — е го.
 Ве — чер — не — е ПО — КЛО — НЕ — НІ — е ПРИ — НО — СИМЪ ТЕ БѢ НЕ — БЕ —